

Tahinasoa Lilla (5.o.)

SZOMORÚSÁG NÉLKÜL NINCS BOLDOGSÁG

A Starbucks-ból kilépve unottan ütögettem ki az értesítéseket, amikor megláttam a Szabó Magda Egyetem nevét az e-mail küldője helyén. Izgatottan nyitottam meg a levelet: „Tisztelt Horváth Janka! Sajnálattal értesítjük...” Ennyi elég is volt. Lesokkolódva torpantam meg, a mögöttem jövők legnagyobb örömére. Milyen jó is az, amikor az embert háromféle nyelven tudják elküldeni a melegebb éghajlatokra...! Márpedig a turisták nem voltak túl elnézők velem. Folyamatosan sorry-zva ültem le egy padra. Az egyetem, ahova hetedik osztály óta készülök, nem vesz fel. Melyik hely lehetne jobb arra, hogy angoltanárnak tanuljak? Olyan biztos voltam benne! Még egy Szabó Magda Egyetem feliratos pólót is rendeltem magamnak, hogy azt viseljem, amikor elmondom a hírt Csengének!

Ahogy jó esetben is ő tudta volna meg elsőként, most is rögtön neki írtam. Egyszerűen küldtem egy screenshotot az e-mailről. Csenge, legjobb barátnőhöz híven, azonnal videóhívást indított. Amint szőke feje megjelent a chatablakban, hadarva kezdtem el magyarázni neki.

- Nem vettek fel a Szabó Magdába! Te tudod mennyit készültem rá, mit csináljak? Anyuék a második helyre a listámon a Szent László Egyetemet jelöltették be velem, de én nem akarok orvos lenni! Ajj, annyira csalódott vagyok, nem is vettem számításba a Szent Lászlót! Még a Nagy Enikő is írt tegnap egy képmutató üzenetet, hogy reméli, engem felvettek, mert őt igen. Mondtam, hogy emiatt nem kell aggódnia. Hogy fogok így a szemem elé kerülni?

- Janka! Nyugi! Úgy beszélsz, mintha ez lenne a világ vége. Kit érdekel, mit gondolsz a Nagy Enikő? Ő is csak egy nagyképű liba, nincs értelme ezen idegeskedned! Van más tanárképző is Budapesten, oda is mehetsz.

- De a Szabó Magdában ott lett volna Robi, Szabó Anna, és igen, Eni is.

- Janka, nem választhatsz egyetemet az alapján, hogy mások hova mennek! Te is tudod, hogy ez hülyeség! Egyébként Ákost nem vették fel a NITK-re.

Alig tudtam elfojtani egy gúnyos „nem csodálkozom” megjegyzést. Nem voltam a legjobb véleménnyel Ákosról, Csenge barátjáról, az agyi képességeit pedig szerintem nem csak én tudtam volna kifogásolni.

- És ez engem, hogy érint?

- Úgy, hogy mivel Ákos nem mehet, nélküle én sem mennék szívesen.

- Mit is mondtál arról, hogy ne válasszak egyetemet mások miatt? - vigyorodtam el.

- Azt arra értettem, hogy Annát és Robit alig ismered, Enit pedig egyenesen utálsz. De én és Ákos... Az teljesen más!

- Oké, tudom. Ti szétválaszthatatlanok vagytok.

- Aham! Úgy gondoltuk, szívesen mennénk a Pannóniába. Tudom, hogy szíved szerint te is ezt jelölted volna másodiknak. Ha nem is egy Szabó Magda Egyetem...

- Juj, Csenge, az nagyon jó lenne! Együtt járnánk ki ebédszünetben, közel lenne a Fűvészkert...

- Ja igen, gondoltam, hogy téged ez érdekelne. - pillantott rám, azzal a kis unalmas nézésével - A kezedben az ott egy vaníliás frappuccino?

Bólintottam.

- Hol vagy? - fürkészte a hátterem.

- A Deákon.

- Megkívántam egy jeges kávé... Várj meg, jövök! - mondta a barátnőm, majd letette.

Miután eligazítottam egy turista párt (szegények azt hitték, Budán vannak), átnéztem Instára. Ismerőseim profiljait elárasztották a gratulációk, a vigasztalások, sok-sok „el sem hiszem, hogy felvettek, köszönöm a tanárjaimnak!” poszt, és Nagy Enikő... Egy videó róla, amiben részletesen mesél a Szabó Magda Egyetem jó elhelyezkedéséről, az ottani barátairól, és képes volt odáig elmenni, hogy megemlített engem a videójában. Azt mondta, úgy hallotta, én is oda felvételiztem, és drukkoljanak azért, hogy felvegyenek. Megnéztem a kommenteket. Senki sem törődött azzal, hogy taggelve vagyok a videó alatt, sokkal inkább érdekelte őket az, hogy elmegy az iskola egyik legnépszerűbb diákja, a suliójság pletykarovatának odaadó írója. Eni, aki persze online volt, lelkesen válaszolgatott a kommentekre, többnyire ilyeneket: „Persze, üres és unalmas lesz az épület nélkülem, de szerintem te legalább feleolyan jól fogod betölteni a szerepemet, mint ahogy én tettem.”

Ezt nem akartam tovább olvasgatni. Inkább zenét hallgattam, miközben az emberek nevét, életkorát és izgalmas élettörténetét találgattam. Rendszerint ezt csináltam, amikor unatkoztam. Egy barátjával vitatkozó, vörös lányt például Alexandrának képzeltem el. Sejtésem szerint egy nagy vagyon lázadó tulajdonosa volt, aki bizonytalan abban, hogy a barátja önmagáért vagy a pénzéért szereti-e. Persze elképzeléseim elég valószínűtlenek voltak, de szórakozásnak megfeleleltek.

Azt hiszem épp Taylor Swift Loverje szölt a fülemben, amikor megpillantottam Csenge rövid szoknyás alakját. Intettem neki, hogy észrevegyen, de nem értem el a célom, ugyanis barátnőm épp egy random férfival veszekedett. Távolról is jól láttam, hogy Csenge a kisebb megütközést keltő, nagy, sárga pöttyös táskájával megütötte a férfit, de ezt persze nem akarja beismerni.

Levettem a fejhallgatóm, óriási mosollyal a fejemen odasétáltam, és miután biztosítottam a férfit, hogy kétségtelenül véletlen volt, elrángattam a felbőszült barátnőmet.

- Szia! Akarom tudni, mi volt a konfliktus oka?

- Szerinte meglöktem, és miután közölte ezt az ordítóan egyértelmű hazugságot, megjegyzést tett a táskámmal kapcsolatban.

- Egyébként szép darab.

- Szerintem is!

- Csak kicsit... feltűnő.

- És én mióta mondok le ezért bármiről is?

- Az is igaz! - Csenge cuccainak többsége vagy rikító színű volt, vagy felháborítóan rövid – de akár mindkettő is.

- Na, iszunk egy jegeskávét? - bökött a Starbucks felé.

- Jól esne. - vallottam be. Nyár közepén nincs jobb, mint Csenge és egy hideg ital. Akkor sem, ha egy órával ezelőtt ittam már...

A kávézóban ültünk, Csenge épp egy sorozatról beszélt. Barátnőmre nézve úgy gondoltam, nem is jöhetett volna ki jobban, hogy nem vettek fel. Csengével járhatok egyetemre, a legjobb barátnőmmel, és szerintem valahol mélyen mindig is erre vágytam. Ezután viszont felnevettem Csenge egyik megjegyzésén a sorozat főszereplőjével kapcsolatban, így már nem maradt hely a fejemben több hasonló, filozofikus gondolatnak.

IRÁNY A BÜKK!

<https://erdeivandor.hu/utvonalak/bukk>

7 NAP KALAND, 6 ÉJSZAKA A VADONBAN

IDŐPONT: 2026. JÚLIUS 24. – 30.

KÍSÉRŐK: BORCSA NÉNI, ORSI NÉNI, MIKI BÁCSI

**JELENTKEZÉS: 15.000 FT
ELŐLEGSEL JUHÁSZ EDITNÉL A
GAZDASÁGI IRODÁN!**

**49.000 FT
+UTAZÁS**

**DIGITÁLIS DETOX:
CSAK TE, A TERMÉSZET ÉS A CSAPAT!
(TELEFONOKAT PIHENTETJÜK)**

A *Mizus?* főszerkesztőket keres!

Az aktuális hónap főszerkesztőjének feladata:

- a diákságot érdeklő újságírói témák összeválogatása,
- tördelőszerkesztő és újságírók esetleges felkérése,
- kapcsolattartás a munkatársakkal,
- a megjelenő újságcikkek, hírek, versek, rajzok válogatása,
- a nyomtatás és a honlapra kerülés szervezése,
- a határidők pontos betartása és betartatása.

Ha
szívesen írnál az újságunkba,
vagy megosztanád velünk alkotásodat,

- küldd el az aktuális főszerkesztőnek,
- vagy dobdd be a *Mizus?* dobozba!